

Oponentní posudek Bakalářské práce Šimona Hájka

Bytový dům Palmovka

Akademický rok, semestr: 2020 / 2021, letní

Fakulta architektury ČVUT

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Hana Seho

Bakalářská práce byla vypracována na podkladu studie z předchozího semestru, která rozvíjela urbanistický návrh studentů vyššího ročníku.

Navržený bytový, ve skutečnosti polyfunkční, dům je součástí jednoho z bloků nově řešeného území vymezeného polygonem mezi Libeňským mostem, Zenklovou, Sokolovskou a Rohanským nábřežím. Urbanistická struktura reflektuje blokovou zástavbu Karlína, nikoliv divokou Libeň, což považuji na této straně Libeňského mostu za správné. Velkorysá struktura doplněná parkem vytváří skvělé prostředí pro městský život.

Navrhovaná stavba přibližně uprostřed tohoto navrženého území na křižovatce Vojenovi a K zastávce je součástí otevřeného bloku tvaru U, které se nahoře uzavírá. Šimon si pro svou práci vybral náročnou nárožní parcelu ve tvaru V se zkoseným nárožím. V návaznosti na ostatní domy bloku i celé nové struktury navrhuje na pozemku polyfunkční dům o sedmi nadzemních a jednom podzemím podlaží. Jednoduchá hmota stavby je akcentována věží na nároží. Tvarování a členění objemu je sebejisté a ukazuje na Šimonův architektonický cit. V tomto směru se návrhu nedá nic vytknout. Na těžkém obloženém soklu přízemí sedí tělo bíle omítané stavby odlehčené uskočeným posledním podlažím, jež spolu s převýšením a záměrně přehnanou atikou (využitou pro VZT) nechá vyznít nárožní věž. Použité měřítko členění fasád je velmi dobře zvládnuté, možná snad jen málo reflektuje vnitřní funkce. Touze po jejím sjednocení však dobře rozumím a připomíná mi Loosův modernistický Vídeňský dům Goldman & Salatsch.

Přízemí je hlavně věnováno třem nájemným prostorům vč. rohové kavárny, jižní křídlo je obytné, severní administrativní, ve věži je atypický mezonetový byt. Parkování je řešeno v hromadné podzemní garáži, která je propojená s ostatními stavbami v bloku tak, jak je dnes u podobné výstavby běžné. Prostě městský dům jak se patří.

Složitost řešené parcely spočívá v jejím sevřeném tvaru, rozměrech a severo-jihní orientaci. Funkčním členěním (byty na jih, administrativa na sever) se návrh s tímto problémem vypořádává vcelku dobře. Problém vidím v umístění vstupního a schodišťového prostoru administrativního křídla na fasádě, čímž zabírá téměř její polovinu a ubírá drahocenné denní světlo pro případná trvalá pracoviště. Většina užitečné plochy tak bude odkázaná na umělé osvětlení. Výhrady mám také k velikosti vstupních prostor, komunikací a umístění schodišť v jednotlivých podlažích, obojí plýtvá místem a jejich velkorysost pak není zohledněna v řešení bytů. Nevyužitý potenciál také vidím ve zkoseném nároží a jeho prostorovém vyznění uvnitř domu kromě věže, přestože by to mělo architektonický i konstrukční význam.

Dispozice jsou přes uvedené menší výtky řešené přehledně a správně. Umístění schodiště do věže považuji za nešťastné. Dispoziční řešení nenaplňuje docela dobrý urbanistický a architektonický koncept. Parcela je však pro řešení studentem třetího ročníku skutečně mimořádně složitá.

Multifunkcionalita, členitost a použité technologie stavby jsou jistě skvělým počinem pro město i pro jeho obyvatele a uživatele. Nesou si však s sebou nutnost komplikovanějších technických řešení, jež po stránce koncepčního přístupu pravděpodobně přesahují možné schopnosti studenta třetího ročníku ve chvíli, kdy stavbu navrhuje ve fázi studie. To pak může přinést následné těžkosti v dalším stupni projektování. Přesto je výsledek přesvědčivý.

Vlastní bakalářská práce pak řeší projekt ve fázi dokumentace pro stavební povolení, doplněné o typické stavební detaily, skladby podlah a náznaky tabulek výrobků. Profese jsou řešené schematicky dle požadavku, doplněné o základní výpočty. Práce je uzavřena dílčím řešením části interiéru. Zadáni předložená bakalářská práce více než splňuje.

Ta má totiž úctyhodný rozsah daný nejenom komplexností, ale zejména objemem a architektonickou a technickou náročností. Jako celek svědčí o tom, že se Šimon dobře orientuje v problematice a je si vědom úlohy architekta jako autora, vedoucího projektu a koordinátora technických profesí, jimž musí dobře rozumět.

Je důležité podotknout, že práce byla zpracována v době pandemických opatření s omezeným přístupem ke konzultacím s profesanty a možností sdílení a konzultování problémů s kolegy – spolužáky, s nimiž je možné tříbit vlastní názory a vzájemně se inspirovat a pomáhat si. Diskuse a vzájemná pomoc jsou totiž pro naši profesi i v praxi nepostradatelné, protože je výsostně týmovou disciplínou.

Grafické zpracování je na slušné úrovni. Základní výkresy jsou v měřítku 1:50 a přes množství informací jsou (ve verzi .pdf) dobře čitelné. Pozice kótovacích čar, bubliny výrobků jsou však dost často kresleny přes sebe, drobné chyby jsou také v podání tlustá / tenká čára. V tabulkách místností postrádám popis povrchů stěn a stropů. Výkresy jsou však správně okótované, což je častou slabinou studentů. Šimon je absolventem stavební průmyslovky a tuto důležitou disciplínu ovládá perfektně. Kótami nejen udává rozměry prostorů, ale sleduje i smysl technologie výstavby, tedy v jakém pořadí konstrukce na stavbě přibývají a co se od čeho bude vyměřovat.

Textové části dokumentace jsou poměrně stručné, ale jasné, dobře strukturované a srozumitelné. Popis konstrukčního a stavebně technického řešení je však neúplný, zcela chybí popis některých základních konstrukcí, povrchů a řešení stavby. Možná to však nebylo součástí zadání.

Texty jinak svědčí o tom, že student svému projektu rozumí a ví, co popisuje. Kromě lepšího zdůvodnění architektonického řešení, jež však hezky nahrazuje anotace ve studii, postrádám snad již pouze popis akustického řešení nebo alespoň náznak vědomí této problematiky v železobetonové stěnové konstrukci. Může to však být způsobené pochopitelnými a zatím nedostatečnými znalostmi, jež nemohly být kompenzovány potřebnými konzultacemi se specialisty.

Založení objektu je na tzv. bílé vaně se snížením v místě parkovacích stání vozidel pomocí zakladačů. U spodní stavby trochu chybí domyšlené řešení výkopů s ohledem na technologický postup výstavby.

Nosný systém objektu je víceméně stěnový s deskovými stropy z monolitického železobetonu, místy doplněný o sloupy. S ohledem na prostorové uspořádání stavby na nepravidelném půdorysu, její rozměry a funkce je volba nosné konstrukce správná.

Zastřešení jednoplášťovou neprovětrávanou střechou je v principu správné, avšak v praxi neproveditelné pro různorodost a nestandardnost spádů, nepovažuji to však za chybu studenta. Materiály použité hydroizolace a parotěsné zábrany bych viděl spíše opačně, než je v návrhu. Také použití XPS jako tepelné izolace střechy je v tomto souvrství zbytečné .

Odvodový plášť je tvořen kontaktním zateplovacím systémem, na který je v přízemní a ustupujícím patře lepený obklad, ve zbytku stavby je omítaný. Myslím, že řešení neodpovídá poloze a standardu stavby, ale technicky je zcela správné.

Předložené detaily jsou v principu řešené správně, ale jsou až příliš schématické, nerozvíjejí dále architektonickou myšlenku a jsou málo popsány.

Stavebně – konstrukční část zahrnuje kompletní výkresy tvaru ŽB konstrukce a obdivuhodně precizní statické posouzení s výpočty zatížení, návrhy výztuží střešní desky, průvlastu pod střešní deskou a návrh základové patky. Přestože jsem také absolventem stavební průmyslovky i stejné fakulty, je schopnost kontroly výpočtů již mimo moje dovednosti. Po rozhovoru se studentem však nepochybuji, že přesně věděl, co a jak počítá!

Práce zahrnuje přesvědčivou koordinační situaci s vedením inženýrských sítí a rozkreslením dopravní infrastruktury.

Technické zařízení budovy je dle požadavku zadání řešeno sice schematicky, avšak na základě výpočtů. V praxi pak budoucí absolvent nebude pravděpodobně výpočty provádět, ani nebude zodpovědně navrhovat systémy technického vybavení. Musí však umět s kolegy ostatních profesí komunikovat, zadat požadavky a podklady, koordinovat polohy jejich zařízení a trasy rozvodů. Koordinační výkresy, které jsou součástí bakalářské práce svědčí o tom, že si student tuto schopnost osvojil a přemýšlí o stavbě komplexně. Svislá vedení instalací řeší primárně pomocí (ne zcela) průběžných instalačních šachet, páteřní vodorovná vedení pak v podhledech, podružná případně v příčkách, resp. instalačních přízdívkách. Další rozvody by pak byly primárně v podhledech, případně v podlahách, resp. zatrubkované ve stěnách. Návrh se tak vypořádává s jednou z nevýhod ŽB konstrukce domu, a to je realizace rozvodů.

Šimon Hájek odvedl bakalářskou práci s celkovým přehledem, relativně pečlivě a svědomitě. Rozsah a složitost řešených problémů byl obrovský, a proto pochopitelně nebylo často možné domyslet detail. Bakalářský projekt jistě splnil svůj účel a prokázal úplné znalosti a schopnosti budoucího bakaláře.

Navrhuji hodnocení C

12/6/2021

Ing. arch. Martin Matiska

mob. 777 020 552

